

KUK (1) *sb m*

sg [N kuk]. ◊ V Kuku.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. [Prawdopodobnie zły duch, diabeł, por. kaszub. kuka 'zły duch' (według wierzeń ludowych wierzby były siedzibą złych duchów):

Wyrażenie: »kuk na wierzbie« = *przecząco: diabła tam, nie, gdzie tam*: Ma kość: Rzymki *vulgatę* zá áutentyk/ á *vulgata* z Greckiego *textu* płynie/ *ergo à primo ad ultimum*, Miniſt. kuk ná wierzbie; á kiedybyś ty *ták* *concludował* [...] Greckie tu w Ewángelii Máth: *ś. z Zydowſkiego* płynie/ *ergo Zydowſkie* ieſt *źródło ŚmigłŁup Cv.*]

2. *W funkcji* *przezwiseka*:

Wyrażenie: »bracie Kuku«: rzekł ku pánu *Przecláwowi* [*Lanskoruńskiemu p. Kasper Maciejowski*:] Brácie kuku (bo *ták* *łyſzę* zwał *páná Láńſkoruńſkiego*) *zginął* *moiey* *pánnie* *pierſcionek*/ á ty *ponuro* *chodząc* (*iákoż* *łnadź* *ták* *chadzał* *Láńſkoruńſki*) *záwſze* *pátrzyſz* *w* *ziemię*/ *powiedz* *mi* *ieſliś* *go* *thy* *nie* *nálażł*. *Górndworz R3*.

MK